31998D0415

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА
от 29 юни 1998 година
за консултирането на националните власти с Европейската централна банка по отношение на проектите за законодателни разпоредби

(98/415/ЕО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 105, параграф 4 от него, и член 4 от Протокола относно Устава на Европейската система от централни банки, приложен към него,

като взе предвид предложението на Комисията [1],

като взе предвид становището на Европейския парламент [2],

като взе предвид становището на Европейския паричен институт [3],

като действа в съответствие с процедурата, предвидена в член 106, параграф 6 от Договора и в член 42 от посочения протокол;

(1) като има предвид, че Европейската централна банка ще бъде създадена веднага след назначаването на нейния изпълнителен съвет;

(2) като има предвид, че Договорът предвижда националните власти да се консултират с ЕЦБ по отношение на всеки проект за законодателна разпоредба в областите на нейната компетентност; като има предвид, че е задача на Съвета да определя рамките и условията за тези консултации;

(3) като има предвид, че задължението на властите на държавите-членки да се консултират с ЕЦБ не трябва да засяга отговорностите на тези власти по въпросите, които са предмет на такива разпоредби; като има предвид, че държавите-членки трябва да се консултират с ЕЦБ за всички проекти за законодателни разпоредби, които са от областите на нейната компетентност в съответствие с член 105, параграф 4 от Договора; като има предвид, че списъкът с области в член 2 от настоящото решение не е изчерпателен; като има предвид, че член 2, шесто тире от настоящото решение не засяга разпределението понастоящем на компетенциите за политиките по отношение на надзора над кредитните институции и стабилността на финансовата система;

(4) като има предвид, че функциите и дейностите на Европейската система от централни банки (ЕСЦБ) в областта на паричната политика са дефинирани в Устава на ЕСЦБ и на ЕЦБ; като има предвид, че централните банки на участващите държави-членки са неразделна част от ЕСЦБ и трябва да действат в съответствие с насоките и указанията на ЕЦБ; като има предвид, че на третия етап на Икономическия и паричен съюз (ИПС) властите на неучастващите държави-членки трябва да се консултират с ЕЦБ относно проектите за законодателни разпоредби за инструментите на паричната политика;

(5) като има предвид, че тъй като държавите-членки не участват в паричната политика на ЕСЦБ, настоящото решение не се отнася за решенията, взети от властите в тези държави-членки в контекста на прилагане на техните парични политики;

(6) като има предвид, че консултациите с ЕЦБ не трябва ненужно да удължават процедурата за приемане на законодателни разпоредби в държавите-членки; като има предвид, че срокът, в който ЕЦБ трябва да представи своето становище, следва да ѝ даде възможност внимателно да проучи съответните текстове; като има предвид, че при надлежно обосноваените случаи на изключителна спешност, причините за която се обявяват, като например чувствителност на пазара, държавите-членки могат да определят срок, по-малък от един месец, и който срок отразява спешността на ситуацията; като има предвид, че специално в тези случаи диалогът между националните власти и ЕЦБ следва да даде възможност да се вземат предвид интересите на двете страни;

(7) като има предвид, че в съответствие с параграфи 5 и 8 от Протокол № 11, приложен към Договора, настоящото решение не се отнася до Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, докато и доколкото тази държава-членка не премине към третия етап на ИПС;

(8) като има предвид, че от датата на създаване на ЕЦБ до започването на третия етап на ИПС националните власти следва да се консултират с ЕЦБ съгласно Решение 93/717/ЕО [4] и член 109л, параграф 2 от Договора,

---

([1]) ОВ C 118, 17.4.1998 г., стр. 11.
([2]) ОВ C 195, 22.6.1998 г.
([3]) Становище, изразено на 6 април 1998 г. (още непубликувано в *Официален вестник*).
([4]) ОВ L 332, 31.12.1993 г., стр. 14.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

1. По смисъла на настоящото решение:

„участваща държава-членка“ означава държава-членка, която е приела единната валута в съответствие с Договора;

„проект за законодателна разпоредба“ означава всички разпоредби, които, след като станат правно задължителни и общоприложими на територията на дадена държава-членка, предвиждат правила за неопределен брой случаи и са адресирани до неопределен брой физически или юридически лица.

2. Проектите за законодателни разпоредби не включват проекти за разпоредби, чиято изключителна цел е транспонирането на директивите на Общността в законодателството на държавата-членка.

Член 2

1. Властите на държавите-членки се консултират с ЕЦБ по всички проекти за законодателни разпоредби в нейната област на компетентност в съответствие с Договора, и в частност по:

— въпроси на паричната политика,

— средства за плащане,

— национални централни банки,

— събирането, съставянето и предоставянето на парична, финансова и банкова статистика и статистика за системите за разплащане и платежния баланс,

— системите за разплащане и сетълмент,

— правилата, които са приложими за финансовите институции, доколкото те съществено влияят върху стабилността на финансовите институции и пазарите.

2. В допълнение властите на държавите-членки, които не са участващи държави-членки, се консултират с ЕЦБ по всички проекти за законодателни разпоредби относно инструментите на паричната политика.

3. Веднага след получаването на проектите за законодателните разпоредби ЕЦБ уведомява властите, които са ги изпратили за консултация, дали по нейно становище проектът за законодателната разпоредба попада в нейната област на компетентност.

Член 3

1. Властите на държавата-членка, които подготвят дадена законодателна разпоредба, могат, ако счетат за необходимо, да поставят срок на ЕЦБ за представяне на становище, който срок не може да бъде по-малък от месец, от датата на която председателят на ЕЦБ получи уведомлението за това.

2. В случаи на изключителна спешност срокът може да бъде съкратен. В този случай властите, които искат консултация, трябва да представят причините, които налагат тази спешност.

3. ЕЦБ може да поиска своевременно удължаване на срока до четири седмици. Властите, които искат консултацията, не отказват да приемат това искане без достатъчно обосновани причини.

4. При изтичане на срока липсата на становище не е пречка за властите, които искат консултацията да предприемат по-нататъшни действия. В случай че становището на ЕЦБ се получи след изтичане на срока, държавите-членки правят необходимото да сведат това становище до знанието на властите, посочени в член 4.

Член 4

Всяка държава-членка взема мерките, които са необходими за ефективно спазване на настоящото решение. За тази цел тя осигурява консултация с ЕЦБ на етап, който да позволи на властите, които имат инициативата за законодателната разпоредба, да се запознаят със становището на ЕЦБ, преди да вземат решение по същество и становището на ЕЦБ да бъде сведено до знанието на властите, които приемат разпоредбата, в случай че те са различни от властите, които са подготвили разпоредбата.

Член 5

1. Настоящото решение се прилага от 1 януари 1999 г.

2. Решение 93/717/ЕО се отменя, считано от 1 януари 1999 г.

Член 6

Адресати на настоящото решение са държавите-членки.

Съставено в Люксембург на 29 юни 1998 година.

За Съвета

Председател

R. COOK